

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: (V. S.)

Cím:

Megpihent
pillérek

Forrás:

Népszava,
(Hely)

1961. jún. 3.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Té

He

Ido

Személy

Helyszám

624.2

"1961"

Hőzapor veri az ólomszínű
Dunát és szinte átláthatatlan
fátyolt von a két part között.
Innen, a pesti oldalról, az Or-
szégház mellől alig-alig látszik
a lebontásra ítélt Kossuth-híd
két utolsó középpillére. A ki-
kötői komp mellett egy rocsó
hintázik, beleülünk Rosztóczy
Alfonz mérnökkel, aki 12 éve
bont hidat híd után, s vala-
mennyi munkája közül ez, a
Kossuth-híd a legnagyobb.

A motorcsónak orra fehér
tajtékot túr, lassan közeledünk
a pillérekhez, amelyekben hosz-
szú fehér sorban sirályok tele-
pedtek meg.

— Most álltunk le a bontási
munkákkal — mondja a mér-
nök. — Az időjárás és a mer-
derben talált háborús emlékek
— a két százkilós repülőbomba
és 40 féle különböző robbanó-
anyag — megakadályozta to-
vábbi tevékenységünket.

Kikötünk a pesti oldal felé
első pillérmaradványánál. Némi
kapaszkodás a darától sikos
hágcsón és egyensúlyozva

megállunk az alig 15 centiméter
széles betonköpenyen.

— Mintegy 720 tonna vas-
szerkezetet bontottunk le a
Kossuth-hídról — mondja a
mérnök és a budai oldal felé
mutat, ahol a rakparton, hó-
borította rácsszerkezetek vár-
ják a pattogó hegesztőpiszto-
lyokat. A munkát 90 százalék-
ban végezték el eddig és a
bontás alatt csupán a víz fö-
lött és vízben elhelyezkedő
létesítményekről mintegy 10
ezer tonna építőanyagot bon-
tottak le. Ez száz vasúti kocsi
rakományának felel meg. A
budai oldalon kiszállunk, hogy
néhány szót váltsunk a terep-
egyenető munkák vezetőjé-
vel, Nagy István építésszel.

— December 29-én szabad-
dá tettük a pesti rakparton a

közlekedést. A budai oldal tör-
melékhalmainak eltüntetésére
csak tavasszal kerül sor, vi-
szont a munka dandárját itt,
ezen az oldalon végeztük: 141
vagonnyi anyagot mozgattunk
meg. A kőfaragók már csi-
szolják azt a két, egyenként 70
centiméter széles, 170 centi-
méter magas mészko-emlék-
oszlopot, amelyet mind a pesti,
mind a budai oldalon, az egy-
kori híd tengelyében a mell-
védbe építünk bele.

Most a munkások legtöbbje
szabadságra megy, nemsokára
megkezdődik a jégzajlás, s a
seregestül szálló sirályok úgy
jelzik, tartós hóesés várható.
Néhány hét múlva visszajön-
nek az emberek, a gépek mellé
állnak, újra élesítik a légkala-
pácsok vasát és hozzákezd-
nek a munkához. Ma még
ócskavashalmok, tonnányi be-
tondarabok jelzik a híd prózai
eltűnését, de május végére
már két oszlop emlékeztet
majd a legnemesebbre — az
emberi munkára. (Kő)